

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 8 grudnia 2017 r. – ÖKO-Test Verlag GmbH / Dr. Rudolf Liebe Nachf.
GmbH & Co.KG**

(Sprawa C-690/17)

(2018/C 112/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ÖKO-Test Verlag GmbH

Strona pozwana: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Pytania prejudycjalne

1. Czy mamy do czynienia ze stanowiącym naruszenie prawa używaniem indywidualnego znaku towarowego w rozumieniu art. 9 ust. 1 zdanie drugie lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾ / rozporządzenia w sprawie unijnego znaku towarowego ⁽²⁾ lub art. 5 ust. 1 zdanie drugie lit. a) dyrektywy w sprawie prawa znaków towarowych ⁽³⁾, jeżeli
  - indywidualny znak towarowy zostaje umieszczony na produkcie, w odniesieniu do którego ten indywidualny znak towarowy nie jest chroniony,
  - umieszczenie indywidualnego znaku towarowego przez osobę trzecią jest rozumiane przez krąg odbiorców jako tak zwany znak testowy, to znaczy, że produkt został wyprodukowany i wprowadzony do obrotu przez osobę trzecią niepodlegającą kontroli właściciela znaku towarowego, zaś właściciel znaku towarowego przetestował ten produkt pod kątem niektórych właściwości i na podstawie tego testu ocenił go za pomocą określonego, wskazanego w znaku testowym wyniku,
  - i indywidualny znak towarowy został zarejestrowany między innymi w odniesieniu do „udzielania informacji i porad konsumentom przy wyborze towarów i usług, w szczególności przy użyciu wyników testów i badań, a także za pomocą ocen jakości”?
2. W wypadku udzielenia przez Trybunał odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy mamy do czynienia ze stanowiącym naruszenie prawa używaniem w rozumieniu art. 9 ust. 1 zdanie drugie lit. c) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i art. 5 ust. 2 dyrektywy w sprawie prawa znaków towarowych, jeżeli

  - indywidualny znak towarowy jest znany jedynie jako znak testowy opisany w pytaniu pierwszym i
  - indywidualny znak towarowy jest używany przez osobę trzecią jako znak testowy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. 2009, L 78, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej, Dz.U. 2017, L 154, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, Dz.U. 2008, L 299, s. 25.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 11 grudnia 2017 r. – PORR Építési Kft. / Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sprawa C-691/17)

(2018/C 112/18)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PORR Építési Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága.

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy dyrektywy 2006/112/WE,⁽¹⁾ a w szczególności zasady proporcjonalności, neutralności podatkowej i skuteczności, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one praktyce krajowego organu podatkowego, który pomimo braku istnienia oszustwa podatkowego odmawia nakładając podatek prawa do odliczenia, które może zostać wykonane na podstawie faktury VAT wystawionej zgodnie z systemem zwykłego opodatkowania, stwierdzając, że prawidłowym byłoby wystawienie faktury dotyczącej transakcji zgodnie z systemem inwersji podatnika (odwrotnego opodatkowania), przy czy, przed odmową prawa do odliczenia:

— nie zbadano, czy wystawca faktury może zwrócić adresatowi faktury błędnie zapłaconą kwotę VAT, i

— nie zbadano, czy wystawca faktury może zgodnie z prawem (w obrębie krajowych ram prawnych) skorygować ją i poprawić, uzyskując w ten sposób od organu krajowego zwrot błędnie zapłaconego przez niego podatku?

2) Czy przepisy dyrektywy 2006/112/WE, a w szczególności zasady proporcjonalności, neutralności podatkowej i skuteczności, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one praktyce krajowego organu podatkowego, który pomimo braku istnienia oszustwa podatkowego odmawia nakładając podatek prawa do odliczenia, które może zostać wykonane na podstawie faktury VAT wystawionej zgodnie z systemem zwykłego opodatkowania, stwierdzając, że prawidłowym byłoby wystawienie faktury dotyczącej transakcji zgodnie z systemem inwersji podatnika (odwrotnego opodatkowania), i zgodnie z którą to praktyką, przy nakładaniu podatku nie postanawia się o zwrocie na rzecz adresata faktury zapłaconego błędnie podatku, pomimo że wystawca faktury zapłacił na rzecz skarbu państwa kwotę VAT wynikającą z faktur.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 11 grudnia 2017 r. – Telecom Italia SpA / Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture
e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)**

(Sprawa C-697/17)

(2018/C 112/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Telecom Italia SpA

Druga strona postępowania: Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)